

Εκδότης — Διευθυντής
Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
Επιμέλεια ύλης
Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1990
Αριθμός φύλλου 158
Τιμή φύλλου δρχ. 50
Ηράκλειο 1866, αριθ. 110

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΝΟΜ)ΑΚΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ

Την ώρα που γράφονται οι σειρές αυτές δεν είναι βέβαιο αν θα γίνει ή όχι μαζί με τις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές στις 14 Οκτωβρίου και η εκλογή των Νομαρχιακών Συμβούλων. Δεν είναι ακόμη βέβαιο αν θα γίνουν με το νέο νόμο ή με τον παλιό τρόπο.

Μα όποτε κι αν γίνουν και μ' όποιο τρόπο κι αν γίνουν, όσα θ' ακολουθήσουν είναι πάντα επίκαιρα. Με πολλά απ' όσα θ' αναφερθούν στη συνέχεια οι στήλες αυτές έχουν καταπιαστεί πολλές φορές. Μα με τη σημερινή τους τοποθέτηση αποκτούν ιδιαίτερη σημασία.

Με την απουσία στην επαρχία μας ενός οργάνου (συνδέσμου ή Ένωσης Κοινοτήτων) που θα μπορούσε να καταπιαστεί με γενικότερα θέματα της επαρχίας και για τα οποία η κάθε Κοινότητα χωριστά δεν ενδιαφέρεται ή δεν μπορεί να ενδιαφερθεί, ενώ καμιά φορά υπάρχουν και διαφορετικές εκτιμήσεις, η ανάγκη να καταπιαστεί μ' αυτά μεταφέρονται στον Νομαρχιακό ή τους Νομαρχιακούς Συμβούλους, αν η εκλογή γίνει με το νέο Νόμο, οπότε από την επαρχία μας θα έχουμε περισσότερους από ένα. Καλούμε λοιπόν τους υποψηφίους Νομαρχιακούς Συμβούλους της Επαρχίας και τους διαθέτουμε τις στήλες των Β.Ν. να εκθέσουν τις απόψεις τους και να δεσμευτούν ότι θ' αγωνιστούν για να προωθηθούν και να βρουν τη λύση τους τα παρακάτω προβλήματα, τα οποία

έχουν τεράστιες επιπτώσεις στη ζωή των συνεπαρχιωτών μας, την υποβαθμίζουν συνεχώς, όταν αλλού προχωρούν με άλματα:

1. Πρωταρχικό το οδικό: Το σήριαλ δεκαετιών του δρόμου Ηακλείου — Βιάννου πρέπει επιτέλους να πάρει τέλος. Δεν επιτρέπεται σήμερα τα μέσα συγκοινωνίας, μεγάλα φορτηγά και επιβατικά (τουριστικά) αυτοκίνητα, να μη μπορούν να επισκεφθούν την επαρχία μας, γιατί η στενότητα του δρόμου και οι πολλές και επικίνδυνες στροφές δεν το επιτρέπουν. Πρέπει να ολοκληρωθεί η μελέτη για τη διάνοιξή τους. Να ολοκληρωθούν όλες οι διαδικασίες και με την πρώτη κατανομή χρημάτων να ψηφιστεί κονδύλιο για την έναρξη εργασιών. Ήταν μεγάλο έγκλημα για την επαρχία η απώλεια των 50 εκατομμυρίων που είχαν ψηφιστεί για το δρόμο αυτό το 1988 και μεταφέρθηκαν σε άλλα έργα, άλλων επαρχιών, γιατί δεν υπήρχαν καταστάσεις αποζημίωσης των κτημάτων που θα έκοβε ο δρόμος.

Ο δρόμος αυτός, μαζί με τον παραλιακό Τσοῦτσουρος — Μύρτος και τη βελτίωση όλων ενώνουν τα χωριά με την παραλιακή περιοχή, θ' αλλάξει τη ζωή στην επαρχία μας μέσα σε λίγα χρόνια.

2. Η ανομβρία που με οξυτήτα παρουσιάστηκε φέτος, αλλά ξεκινά από παλιότερα χρόνια κι όλα προμηγύουν πως θα συνεχιστεί, δημιουργεί την ανάγκη ν' αντιμετωπιστεί σωστά και οργανωμένα το πρόβλη

μα του νερού στην επαρχία. Χωρίς ν' αλλοιώνεται σημαντικά το περιβάλλον, δεν πρέπει ούτε σταγόνα νερού να πηγαίνει χαμένο. Τα πηγάδια περ' όλα και λιγοστεύουν. Το περισσότερο παλιό που καταναλώνεται στην επαρχία, κατά κύριο λόγο για τις αρδεύσεις είναι νερό από γεωτρήσεις. Μα και σ' αυτές χρόνο με το χρόνο πέφτει η στάθμη. Ο πλουτισμός σε νερό στη διάρκεια του χειμώνα είναι αναγκαίος. Τρόποι υπάρχουν πολλοί.

3. Ο Μεγάλος Θησαυρός για την επαρχία μας είναι οι αρχαιότητες της Σύμης, με τα εκατοντάδες σπήλαια και πολύτιμα ευρήματα που η αρχαιολογική σκαπάνη της ακούραστης κ. Αγγελικής Λεμπέση έφερε στην επιφάνεια τα τελευταία είκοσι χρόνια, κι αυτό μόνο με την επιμονή και υπομονή της, γιατί η βοήθεια που κατά καιρούς της δίνεται είναι ασήμαντη.

Η κοινότητα της Σύμης δεν μπορεί μόνη της να αντιμετωπίσει το τεράστιο αυτό έργο. Το νερό του Εριμιά και της Αφροδίτης, όπως είναι γνωστές οι αρχαιότητες της Σύμης, μπορεί ν' αποτελέσει πόλο έλξης για τεράστια τουριστική κίνηση και να συμβάλει στην ποικιλότητα οικονομική ανάπτυξη της περιοχής. Σήμερα, που η οικονομία της χώρας στηρίζεται ένα μεγάλο ποσοστό της στον τουρισμό, είναι έθελος να μας την επαρχία η μη εκμετάλλευση του θησαυρού που της έλαχε. Γι' αυτό χρειάζεται γενναία χρημα

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΟΙ ΒΙΑΝΝΙΤΕΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

+ Στρατηγού ΙΩΑΝ. ΕΜΜ. ΜΕΤΑΞΑΚΗ

βο (τελευταίο) λά και τα εματάωσε οριστικά. Χωρίς να τον υποπτευθή κανείς, μετέβη νύκτωρ εις Α- χεντρίαν απ' όπου παρά τινος συμπέκνου του επρομηθεύθη

σκύλον υπερμεγέθη, τον οποίον μετέφερε εις Κερατιδί υπό πάσαν εχεμύθειαν. Εκεί επί δύο μήνας τον εγύμνασε και τον κατέστησε ικανόν να ενεργή καταδραμακίως ενεργείας και ν' αντιμετωπίζη οιαδήποτε αιφνιδιαστικήν ενδοχόμενην επίθεσιν. Ο Βλαχονικολής δεν είχε πληροφορηθή ουδέν σχετικόν με τους εξοπλισμούς και τα σχέδια του Καρόλη, του οποίου αι τελευταίαι συχνά απουσίαι δεν του επροξενήσαν εντύπωσιν. Με τα πρώτα πρωτοβόρξια ο Βλαχονικολής κατήλθε δήθεν εις Κερατιδί δια γεωργικάς εργασίας, αλλά ο αντικειμενικός του σκοπός ήτο άγριος ξυλοδαρμός του Καρόλη και ο εξαναγκασμός του εις σιωπήν, εις πάσαν ενέργειαν του Βλαχονικολή επί του καθεστώτους των συνόρων. Εάν δεν τον έπαιρνε κανείς είδησιν, πιθανόν να έσυνέλινε τον Καρόλην εις τα αιωνίους μνάς.

Η συνάντησις υπήρξε βριαία και αποφασιστική. Ο Βλαχονικολής μόλις πληρώσει το μετόχι του Πολίτη, ήρχιζεν αναθεματίζων, φωνασκών και υβρίζων και κραδαίνων ρόπαλον ως εκείνου του Ηρακλέους επετέθη κατά του αντιπάλου Βεβαίως εάν ο Καρόλης εδέχετο μόνον έν κτύπημα, τούτο θα ήτο αρκετόν και μοιραϊόν. Το μικρό δέμας του Καρόλη

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ

ΤΟΥ κ. ΜΑΝΟΛΗ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Κάθε φορά που μαθαίνουμε ότι ξέσπασε κάποιο πυρκαγιά, είναι φυσικό να αισθανόμαστε, αν όχι όλοι, πάντως οι περισσότεροι — όσοι γνωρίζουν τι θα πει να χάνεται το δάσος και διαθέτουν κάποια ευαισθησία — το λιγότερο ανασφάλεια, πίκρα και απογοήτευση. Όταν όμως η φωτιά είναι δίπλα μας και καθώς προχωρεί ανεμιοδίστη, τρώει, κατασπέρφει το λιγαστό μας πράσινο και απειλεί με αφανισμό τις καλλιέργειες, τα σπίτια, τον τόπο μας ολόκληρο, έ τότε σίγουρα, νιώθουμε να καίγεται, να τσουρουφλίζεται μέσα μας η ίδια η ζωή, η πίστη για το σήμερα, η ελπίδα για το αύριο, στουμπώνεται η ανάσα μας!

Κάπως έτσι αισθανθήκαμε όταν ήρθε το καθομνητό ότι οΚερατόκαμπος, το Καστρί και η ευρύτερη περιοχή κινδύνευαν να γίνουν κάρβουνο απευνην φωτιά, που είχε ξεκινήσει από σκουπιδοτόπο τις πρωινές ώρες στις 25 Ιουνίου και προχωρούσε με ραγιά, με τη βοήθεια του βορρά, να μεταβεί τα πάντα γύρω σ' ένα απέραντο κατάρμαυρο νεκροταφείο.

Πρέπει να πούμε πως ήταν ευτύχημα που η φωτιά σταμάτησε μπροστά στα θερμοκήπια και στα σπίτια στην άκρη του κάμπου. Γιατί αν προχωρούσε δυτικά προς την ρεσιτιά του Βαγιωνίτη, αυτή την απίθανη «ζούγκλα» που στολίζει το Κα

στρί, κι ανατολικά προς τη «Ρίχτρα», του «Χοιροβοσκίου», τους ελαιώνες των Καψάλλων και του Κερατοκάμπου, κανείς δεν ξέρει πού και πότε θα σπιματούσε. Και ούτε μπορεί να βάλει ο νους τ' ανθρώπου το μέγεθος της συμφοράς, που θα ακολουθούσε.

Σταμάτησε λοιπόν η φωτιά. Όχι βέβαια μόνο με τη βοήθεια του 'Αι—Γιώργη, που στέκει εκεί αιώνες τώρα, ακόιμητος φρουρός και προστάτης,

αλλά κυρίως, με την άμεση επέμβαση ορισμένων Βιαννιτών από το Καστρί, από τον Κερατόκαμπο, από τον Χόνδρο. Αυτοί οι λίγοι «κουζουλοί», οι Μανετάκηδες, οι Μαυρογένηδες, οι Σέρμηδες, τα Κοκολάκια, τα Μπισσακάκια, οι Τρουλήδες και μερικοί ακόμη, πάν τα πολύ λίγο σχετικά, έτρεξαν όπως μπορούσαν κι έβαλαν, κυριολεκτικά, τον μπέτη τους, για να σπριμώσουν τις

● Συνέχεια στη σελ. 2

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΔΥΟ ΝΤΡΟΠΕΣ

1) Έκλεψαν τα απουσιολόγια του Λυκείου Βιάννου
Άγνωστοι έσπασαν τα τζάμια του Λυκείου Βιάννου, παραβίασαν το γραφείο του Λυκείου και έκλεψαν τα απουσιολόγια.

2) Έκλεψαν το Συνεταιρισμό Βιάννου.
Άγνωστοι τρύπησαν τους εξωτερικούς τοίχους του σούπερ μάρκετ του Συν)σμου Βιάννου και έκλεψαν 160.000 δρχ.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ Β.Ν.: Αυτά διαβάζουν οι αναγνώστες των τοπικών εφημερίδων του Ηρακλείου και ίσως και αθηναϊκών.

Οι στήλες αυτές έχουν αναφερθεί κι άλλη φορά σε παρόμοια θέματα, ευτυχώς λίγα. Μα τα λίγα αυτά θα πρέπει έγκαιρα και σωστά ν' αντιμετωπιστούν για να μην υπάρξουν μεγαλύτερα.

Το θέμα δεν είναι μονάχα αντικείμενο έρευνας της Αστυνομίας. Είναι θέμα, το επαναλαμβάνουμε και πάλι, του συνόλου της κοινωνίας και αυτή θα βοηθήσει αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση και στην μη επανάληψη τέτοιων γεγονότων που ντροπιάζουν τον τόπο μας.

● Συνέχεια στη σελίδα 4

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΕΛΕΣΕΩΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Στις 16 του Σεπτεμβρίου 1990 ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30' πρωινή θα γίνει Αρχιερατικό Μνημόσυνο στο Ηρώο που βρίσκεται στη θέση «Σελί» περιφέρειας της Κοινότητας Αμιρά για τους 360 περίπου κατοίκους της Επαρχίας Βιάννου και των γειτονικών χωριών της Επαρχίας Ιεράπετρας που εκτελέστηκαν στις 14 του Σεπτεμβρίου 1943 από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής, μα και για όλους τους άλλους που εκτελέστηκαν στο διάστημα της γερμανο-ιταλικής κατοχής.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΩΡΑ 8 ΠΡΩΙΝΗ Αγώνας δρόμου θυσίας.

10.25 π.μ. Επίσημη αφίξεως Επισήμων

10.30 π.μ. Επικημόσυνη δέση στο χώρο του Ηρώου από το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Ιεραπότινης και Σητείας και τοποτηρητή της Ι. Μητροπόλεως Πέτρος κ. ΦΙΛΟΘΕΟ.

Ομιλία από τον κ. Μιχ. Καρτσάκη, Δ)τή Δημοτικού Σχολείου Άνω Βιάννου. Προσκλητήριο νεκρών. Σιγή ενός λεπτού. Ύμνος της Βιάννου από παιδιά της Επαρχίας, Απαγγελία πατριωτικών ποιημάτων. Προσευχή από τη Φιλαρμονική του Δήμου Ηρακλείου, Κατάθεση στεφάνων. Απονομή επιτάφων. Εθνικός Ύμνος. Πέρας τελετής. Δείξιση προσκεκλημένων Αρχών.

Στις εκδηλώσεις αυτές παρακαλούνται να παρευρεθούν: ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης, Εκκλησιαστικές, Πολιτικές, Διοικητικές και Στρατιωτικές Αρχές της Κρήτης, οι συγγενείς των θυμάτων, όλοι οι συνεπαρχιώτες όπου κι αν βρίσκονται χωρίς ιδιαίτερες προσκελίσεις και καθέναν που τιμά τη μνήμη των νεκρών μας και μπορεί να παρευρεθεί.

Η κατάθεση στεφάνων μπροστά στο Ηρώο θα γίνει από τις Πολιτικές και Στρατιωτικές Αρχές, τα Πολιτικά κόμματα, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, Αντιπροσωπία των διασωθέντων από τις εκτελέσεις, Οργανώσεις της Εθνικής Αντίστασης, από εκπροσώπους των Συλλόγων και Συνεταιρισμών.

Συμμελητές για τον συντονισμό των ποραπάνων εκδηλώσεων ορίζονται οι κ.κ. Μανόλης Παπαγιάννης, Μανόλης Καρακωσταντάκης και οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι Αμιρά.

Αμιρά 5 Σεπτεμβρίου 1990
Ο Πρόεδρος της Επιτροπής
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ
Πρόεδρος Κοινότητας Αμιρά

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΙΤΛΕΡΙΚΩΝ

Αναδημοσιεύουμε — δίνοντας τον παραπομπή τίτλο — τέσσερις σελίδες από το μυθιστόρημα του Γιάννη Μαγκλή «Τ' αδέρφια μου, οι άνθρωποι», εκδ. 12η, σσ. 349—353, γιατί δείχνουν την απάνθρωπη συμπεριφορά και τη βαρβαρότητα των Γερμανών του Χίτλερ κατά την κατοχή της χώρας μας, κάτι που γνώρισε με ανάλογο τρόπο και η Επαρχία Βιάννου στη διάρκεια της κατοχής και ιδιαίτερα τον Σε-

πτεμβρή του 1943.
Κ. Γ. Στεφανάκης

«Αυτός ήταν λοιπόν ο φρούραρχος του νησιού, καλός, άνθρωπος, έ; υγιεινό φυσικά ήτανε Γερμανός.

Πλάι στο φρουραρχείο, ζερβά, άνοιξε ένα λάκκο κι όταν το μεσημέρι αποτρώγανε, βγαίναν οι αξιωματικοί πάνω στην ταράτσα να καπνίσουν το πουράκι τους και να χυνώνουν. Γύρω από το φρουραρχείο μα

ζευόντουσαν λογιές παιδιά: αγόρια και κορίτσια. Άπλυτα, φειρασμένα, κουρελιασμένα, αχτένιστα, τα πιότερα φοβερά αδυναμισμένα, περ γεραμμένα» περιγράφαμε από την αφιταμίνωση, με ραβδιά στο χέρι για να στέκονται ορθά. Από την πίσω μεριά του φρουραρχείου έρχονταν δυο στρατιώτες Γερμανοί, μ' ένα καζάνι αποφάγια. Φτάναν πάνω από το λάκκο, ακούμπησαν το καζάνι στο χείλος του, κοιτάζαν τα παι-

διά: «Κομ, κόμ...», τα καλούσαν. Έτρεχε η πεινασμένη παιδοθάλασσα ποιός να πρωτοφτάξει. Και τότε το καζάνι έ γερνε και το αποφάγι έπεφτε μέσα στο λάκκο. Ξοπίσω τα παιδιά, άλλα γέρναν από πάνω με σκυφτό το σπανωκόρμι, άλλα δίνανε μιά, πετιόντουσαν στο λάκκο. Τα πιό μικρά, τα πιο άρρωστα, δεν μπορούσαν να φτάξουν. Στήριζαν, ριχνόν

● Συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΑΚΙ ΤΟΥ ΛΕΥΘΕΡΗ

ΤΟΥ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΡΑΝΤΖΑΚΗ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ

Κέντρου Υγείας Δ/ντής	22669
Πηροφορίες	22625 ή 22647
Ίατρηφο Άγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιοίκηση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Άγρονομείο Βιάννου	22006
Ειρηνοδικείο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφετα)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Έλαιουργείο)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβαι)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Έλληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακείο	22.140
Γεωπόνιο	22317
Α.Τ.Ε. Βιάννου	22.180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. — Βιάννος	22051
Ζαϊμάκης Θεόφιλος — Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος	31437
Καρτσάκης Έμμανουήλ — Λουτράκι	22103
Λασηθιωτάκης Γ. — Βιάννος	22355
Χατζάκης Ίωάννης — Άγιος Βασίλειος	31301
Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος	22101
Ψαρολόγος Κων. — Χόνδρος	22109
Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι	31275
Ίωάννης Κονσολάκης — Άμυρά	31420

(Γιά ύπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
— Η Μαρία συζ. Κων/νου Καπετανάκη γέννησε κορίτσι.
— Η Στέλλα συζ. Ιωάννου Αλεγκάκη γέννησε αγόρι.

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:
— Αριστοτέλης Γ. Τακτικιάκης και Βίκυ Γ. Βαλκανά.
— Γεώργιος Κονσολάκης και Έφη Αρσενίου
ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:
— Μιχάλης Αδ. Δοριάκης και η Ρωσίδα Αμανζόλοβα Ζάννα του Ουράλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμά όλους που μας συμπαρασπάθηκαν στο θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού Γεωργίου Ιωάν. Παπαδοκαλάκη.
Η σύζυγος: Ελένη
Τα παιδιά, τα εγγόνια.

Περάσαμε δύσκολες ώρες με το θάνατο του αγαπημένου συζύγου και πατέρα μας Απόστολου Παπαγιαννάκη.
Η συμπαράσταση των Βιαννιτών, με την ευαισθησία που τους διακρίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις, ήταν μεγάλη.
Ευχαριστούμε όλους γεμπρόνους μας.
Ιδιαίτερα ευχαριστούμε για τη βοήθεια τους τη Βαγγελιώ Α. Αγαπάκη, το Γιώργη Τρουλάκη, το Μανώλη Σπανιάκη, το Γιώργη Παπαδημητράκη (Χαρκιά), καθώς και τους Εμμ. Δοριάκη και Εμμ. Καδιανάκη για τους επικήδειους.
Η γυναίκα του, τα παιδιά του και τα εγγόνια του.

Ευχαριστούμε θερμά όλους εσάς που μας συμπαρασπάθηκατε στο βαρύ πένθος μας για το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου και πατέρα Νικολάου Ζερβουδάκη.
Η σύζυγος Μαρία
Τα παιδιά: Μανώλης και Καίτη Ζερβουδάκη
Μανώλης και Φωφώ Βελεγράκη

Θεωρούμε υποχρέωσή μας να ευχαριστήσουμε τους γονιπούς της Περιφερειακής Νοσοκομείου Ηρακλείου και ιδιαίτε-

ΣΤΗΝ ΑΡΒΗ:
Γρηγόρης Ι. Δαμουλάκης και Ελένη Ν. Μαθιουδάκη

ΣΤ' ΑΜΙΡΑ:
Κων/νος Γρ. Χρηστάκης και Λευκοθέα Εμμ. Αντωνιάκη

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:
Μανώλης Σπ. Ζώης και Αθηνά Αρ. Δρακοπούλου

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:
Λιλικά συζ. Γεωργ. Συμβουλάκη
— Γεώργιος Μαρής
ΣΤΟ ΒΑΧΟ:
Νικόλαος Εμμ. Ζερβουδάκης

ρα τον Καθηγητή κ. Μανώλη Δρεπτάκη και τους συνεργάτες που για τη δύσκολη (λόγω σοβαρού τραυματισμού), αλλά επιτυχή τους επέμβαση που έκαναν στη μητέρα μας Φωτεινή Ζερβουδάκη από το Βαχό — Βιάννου σε ηλικία **103 ετών**.
Με την προσπάθεια όμως και το ενδιαφέρον των γιαιτρών και του λοιπού προσωπικού η ζωή της αιωνόβιας μητέρας μας συνεχίζεται...
Τα παιδιά της.
—★—
Χωρίς να έχουμε ακόμα συνέλθει από το βαρύ πένθος μας για τον αδικο χαμό του 30χρηνου παλικαριού μας ΜΑΝΩΛΗ, θεωρούμε χρέος μας να ευχαριστήσουμε και δια του τύπου όλους εκείνους, επώνυμους και ανώνυμους, γνωστούς, φίλους και συγγενείς των Νομών Ηρακλείου και Λασιθίου, που με οποιοδήποτε τρόπο μας συμπαρασπάθηκαν και απάλυναν το μεγάλο πόνο μας.
Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον εκπρόσωπο της Ι. Μητροπόλεως Πέτρας πατέρα Κων/νο και τους λοιπούς ιερείς που έψαλαν τη νεκρώσιμη ακολουθία τους προΐσταμένους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Νομαρχίας Λασιθίου και της Διοίκησης της Νομαρχίας Ηρακλείου και τους λοιπούς υπαλλήλους των Νομαρχιών αυτών, τους Προέδρους των Κοινοτήτων και τους συναδέλφους Γραμματείς που παραβρέθηκαν στην κηδεία. Επίσης ευχαριστούμε τον Πολιτιστικό Σύλλογο της Κοινότητας Συκολόγου, που με ομόφωνη απόφασή του ακύρωσε όλες τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις για το φε-

Εικόνα στα βάθη της καρδιάς της τον είχε το λεβέντη του Λευθέρη τόμοφο λουλούδι του χωριού μας, η Γεωργία. «Εικόνα αχεροποίητη μες στην καρδιά μου σ' έχω...» μονολόγούσε, στον ατέλειωτο μονόλογο που...είχε με τον εαυτό της, τ' ατέλειωτα βράδια της ξαγρύπνιας, η όμορφη Γεωργία... Πανέμορφο ρόδο η Γεωργία, ανθόνη γλυκοκέλαδο η Γεωργία, στολίδι του χωριού μας η Γεωργία. Τ' άστρα τ' ουρανού και η σελή-

νη, ζηλεύανε τη λάμψη των ματιών της, τα κρίνα και τα γιοσεμιά τ' άρωμα του κορμιού της... οι πετροπέρδικες της Δερταράς το λικνοπερπάτημά της. Μέσα στους κήπους και στα λουλούδια το σπίτι της, αρχόντισσα και κερά η μάνα της η Μαρία, σωστός και μεγαλονοικοκύρης ο πατέρας της ο Γιάννης. Σατά μεγαλομένη, ήτανε το κμάρι του χωριού με τ' άστρα και τα λούλουδα στο πρόσωπό της, τη δροσιά τ' Απρίλη και

τη λάμψη του ήλιου στα μάτια της...

Στην άλλη άκρα του χωριού μας ήτανε το σπίτι του Λευθέρη. Καλοκτισμένο παλιό κάρι, όλο λεβεντιά και νιάτα ψηλός, βαθιά μελαχρινός, λεβεντονιός και τιμημένος, περπατούσε κι έτριζε η γης. Σε πια μεγάλο σχολείο πήγαινε, στη Χώρα. Μα τα Σαββατοκύριακα ερχότανε και ριχνότανε με τα μούτρα στη δουλειά. Βοηθούσε τη χήρα μάνα του την Κλεάνθη, που τον είχε μοναχογιό και μοναχοπαίδι. Δέκαπέντε χρονών παντρεύτηκε το Μαυράστο. Παλιόκαρα, αγρόμι, άριστος κυνηγός ο Κωνσταντής, άλλ' άτυχος... Πέρδικες και λαγούς κυνηγούσε στο Ριζόβιγλο και το Σκουρσμοσ πήδησε από μια πέζα, πήρε φωτιά το τουφέκι του, και τα σκάγια τότε βρήκανε στην κοιλιά. Χαροπάλεσε μέρες, αλλά δεν άπτεξε, όσο κι ανέν προσπάθησε ο γιατρός ο Σπανιάκης να τότε γλυτώσει!

κακα του χωριού, με τις πανέμορφες γλάστρες του βασιλικού, της γαρφιαλιάς και της μαντζουράνας και τραγουδούνε μαντινάδες, γεμάτες αγάπη:

«Εμάθαν το πως σ' αγαπώ της γειτονιάς σου οι διάλογοι και τιμημένους, περπατούσε κι έτριζε η γης. Σε πια μεγάλο σχολείο πήγαινε, στη Χώρα. Μα τα Σαββατοκύριακα ερχότανε και ριχνότανε με τα μούτρα στη δουλειά. Βοηθούσε τη χήρα μάνα του την Κλεάνθη, που τον είχε μοναχογιό και μοναχοπαίδι. Δέκαπέντε χρονών παντρεύτηκε το Μαυράστο. Παλιόκαρα, αγρόμι, άριστος κυνηγός ο Κωνσταντής, άλλ' άτυχος... Πέρδικες και λαγούς κυνηγούσε στο Ριζόβιγλο και το Σκουρσμοσ πήδησε από μια πέζα, πήρε φωτιά το τουφέκι του, και τα σκάγια τότε βρήκανε στην κοιλιά. Χαροπάλεσε μέρες, αλλά δεν άπτεξε, όσο κι ανέν προσπάθησε ο γιατρός ο Σπανιάκης να τότε γλυτώσει!

Την αγαπούσε κρυφά την όμορφη κοπελιά, τη Γεωργία. Τη ναΐ'αδα με τα τέσσαρα κουρλιά, το πανέμορφο κρίνο. Τον συγκλόνιζε συθέμελα, σαν περνούσε καιμωρωτή και πήγαινε στο σχολείο της. Στην τελευταία τάξη πήγαινε. Κατανόεσθη και ψηλή, μπουμπουκισμένο ρόδο. Ολοκάθιση και στητή, μόνιμο ανοιξιάτικο χαμόγελο στο στόμα της, περνούσε κι έλαμπε ο κόσμος! Αστράτες πετούσε, αφόπλιζε, καθήλωνε άντρες και γυναίκες!

Το βράδυ του Λαζάρου καν τάδες και βιολιά στη γειτονιά της, ο Λευθέρης με την παρὰ του γενήκανε ηφάιστιο από μωμί σε πταίο, και τα ξεμπερμάκια της τραγουδούσε.

«Ξύπνησε, πετροπέρδικα, στρατάρισε στο δάμα, απ' έχεις τον Παράδεισο στα χείλη και στο στόμα!»

Ακούει τη μαντινάδα η όμορφη Γεωργία. Παράσεται η γοργόνα η Γεωργία, άγρια θάλασσα γίνεται η λεβεντίσασα η Γεωργία!...

Τη μεγάλη Πέμπτη τ' απόγευμα κεντούσανε στην ολάνθιστη πανέμορφη αυλή της με τη φιλενάδα της την Αγάπη. Γλυκοκουβεντιάσανε, λέγανε τα τρυφερά μυστικά τους Λέρινες και ροδαλές, όμορφα ανοιξιάτικα ρόδα κι οι δύο τους!...

—Τον αγαπώ, και πώς θα του το πώ, και πώς θα του το δείξω!... Έρχεται, μου τραγουδεί, μ' αναστατώνει κι ύστερα φεύγει, πάει στη Χώρα, λείπει καιρό κι εγώ στη πλάη, γυρίζουμε τα στενοσό-

Εκείνοι που φεύγουν

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στη Βιάννο στις 13 Ιουνίου 1904. Ήταν το τρίτο παιδί του Παπαγιάννη και της Κυριακής Παπαγιαννάκη το γένος Αθουσίδη. Τα παιδικά του χρόνια πολύ δύσκολα λόγω οικονομικών δυσχερειών. Ανέλαβε υπηρεσία το 1929 στο Ταχυδρομείο Βιάννου.

Παντρεύτηκε την Αικατερίνη Παπαγιαννάκη το γένος Φραγκάκη το 1935 και απέκτησε δυο

παιδιά.

Υπηρέτησε τριάντα πέντε χρόνια με υπευθυνότητα και σπουδαίο ενδιαφέρον το 1965, οπότε και ασχολήθηκε με την περιουσία του. Αγαπήθηκε και εκτιμήθηκε από όλους τους κατόικους της επαρχίας.

Πέθανε τις 15 Ιουνίου 1990 στην Άνω Βιάννο και στην κηδεία του πήραν μέρος οι κάτοικοι και πολλοί από τα γύρω χωριά.

ΑΘΗΝΑ ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗ, ΕΤΩΝ 50

Πέθανε στις 2—8—90 ύστερα από μακρόχρονη ασθένεια η φιλόλογος καθηγήτρια Αθηνά Φουρναράκη, προσφιλής σύζυγος του Δ/ντή τ. θης ΠΥ-ΔΕ Περιφ. Αν. Μακεδονίας — Θράκης κ. Γεωργίου Φουρναράκη.

Χάθηκε στην ακμή της προσφοράς και απόδοσης της, αφήνοντας απαρηγήρητους το σύζυγο και τα δυο παιδιά της.

Για τα προσόντα της αγαπήθηκε και εκτιμήθηκε απ' όλους,

γι' αυτό και την κηδεία της που έγινε την επομένη παρακοίλο ύπνου πάνδημη η κοινωνία της Αλεξανδρούπολης.

Στον τάφο της κατατέθηκαν εκατοντάδες στεφάνια από φίλους, συσάδελφους, και μαθητές της, ως δόξα της στην αξιολογη γυναίκα που τόσο γρήγορα χάθηκε.

Στο σύζυγο και τα παιδιά ευχόμεστε θερμά συλλυπητήρια και ελαφρό το χόμα που τη σκέπασε.

ΤΕΛΕΤΗ, ΛΟΓΩ ΔΙΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ Δ. ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Στις 16 Αυγούστου έγινε μια σεμνή και συγκινητική τελετή, κατά την απόθεση των οστών της Ελένης Δ. Μανουσάκη στον μνημείο που είναι στον περίβολο της εκκλησίας του Αγ. Νεκταρίου του χωριού Κ. Σύμης. Κηρύτορας του ναού ήτο ο αείμνηστος σύζυγός της, (Τοξόχος ΠΑ.) Μανουσάκης Δημ.

Τα οστά της τα μετέφεραν από την φιλόξενη σπτική γή, με πολλή ευλάβεια, ο γιος της Γιατρός Ν. Μανουσάκης με τη σύζυγό του. Τα απόθεσαν, κατά την τελετή, στο απέριπτο μνημείο, το οποίο ανήγειρε ο αείμνηστος σύζυγός της.

Στην εκκλησία, προ της τελετής, ετελέσθη η θεία λειτουργία και μνημόσυνο, ακολούθησε η απόθεση των οστών της

στην κρύπτη του μνημείου, η επιμνημόσυνη δέηση, η κατάθεση των ανθοδεσμών και σπην συνέχεια ομιλία.

Η γη της Σύμης δίκαια σκέπεται τα οστά της, γιατί σ' αυτή τη γη γεννήθηκε και έζησε πολλά χρόνια και είναι η γη των προγόνων της, των πατέρων της. Γι' αυτό δέχτηκε τα λείψανά της με αγαλλίαση και τα έκλεισε στους κόλπους της, όπως δέχθηκε και τα οστά του αείμνηστου συζύγου της. Τον πολύτιμο και ανεξάντλητο τούτο θησαυρό τον συνοδεύουν οι πολλές αρετές της, τις οποίες αντλούσε από την πλούσια και ενάρετη προσωπικότητά της και το ψυχικό μεγαλείο της Ε.Γ.Χ.

ΔΩΡΕΕΣ

Για το Γηροκομείο Βιάννου:
— Οι αδελφές Μαρία και Άννα Συμβουλάκη αντί στεφάνου στην κηδεία της νύφης τους Λιλίκας συζ. Γ. Συμβουλάκη 5.000 δρχ.

— Η Οικογένεια Δημ. Μανδαλάκη αντί στεφάνου στην κηδεία της Αθηνάς συζ. Γ. Φουρ

ναράκη 10.000 δρχ.

— Στη μνήμη Βαγγελίη Ηγουμενίδη και με τη συμπλήρωση τριανταεπτά χρόνων από του θανάτου του η γυναίκα του Χρ. Ηγουμενίδη μας έστειλε 10.000 δρχ. γι' ατο Γηροκομείο Βιάννου και 5.000 δρχ. για το Πανεπιστημικό μνημόσυνο των νεοπαύτων

— Για το Δημοτικό Σχολείο Άρβης μας έστειλε η οικογένεια Γεωργίου Ι. Κασσιπάκη αν τ' αστεφάνου στην κηδεία του Γεωργίου Μαρής 10.000 δρχ.

— Για την Αναμνηστική Πλάκα στο Βαχό:

— Η κ. Φωφώ συζ. Γεωργίου Σύρου στη μνήμη του συζύγου της και των γονέων της Μιχαήλ και Καλλιόπης Καργιολάκη 5.000 δρχ.

ΔΩΡΕΑΝ ΒΙΒΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΕΜΕΙΣ,"

Το λαογραφικό περιοδικό «ΕΜΕΙΣ» που ως γνωστόν εκδίδει ο συγγραφέας Γιάννης Δημητράκης, διαθέτει δωρεάν 1000 βιβλία αξίας ενός εκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών (1.500.000) για τους Κρητικούς μικρούς ή μεγάλους που αγαπούν την παιδεία και διψούν για μόρφωση.

Τα βιβλία αυτά του συγγραφέα Γιάννη Δημητράκη είναι: «Αγάπη και Αίμα» «Όσα δεν παίρνει ο Άνεμος», «Παντέρμο ψωμί», «Ο Φαίμας» και «Κοινωνικό Προβληματισμοί» «Όποιος ή όποια θέλει βιβλίο να στείλει γράμμα στην παρακάτω διεύθυνση: Περιοδικό «ΕΜΕΙΣ» Λεωφ. Καλοκαιρινού 60 ΤΚ 71202 Ηράκλειο Κρήτης, ή να τηλεφωνήσει στα τηλέφ. 081)289227 Ηράκλειο και 0897)51109 Ποταμίε Ηρακλείου.

Το βιβλίο θα σταλεί ταχυδρομικά μαζί με μια σειρά από το περιοδικό που και αυτά θα είναι δωρεάν.

Οι παραλήπτες θα επιβαρυνθούν μόνο με τα ταχυδρομικά και τα έξοδα συσκευασίας που είναι δραστικές εσκαυτοί (100). Από το γραφείο του «ΕΜΕΙΣ»

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΣΤΡΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΓΕΩΠΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ
ΕΒΑΝΣ 77 ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ.289.860 — 230.685
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ
ΣΧΕΔΙΑ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΚΑΝ. 797)85
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ Ν. 1262
ΜΕΛΕΤΕΣ ΑΡΔΕΥΤΙΚΩΝ — ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΩΝ
ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ — ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

«ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία έκδοση στην υπηρεσία
δλων τών Βιαννιτών

Έκδοτης — Διευθυντής
Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
Όδός 83 (Στάθ. Μουρτζή) τηλ. 282.808

Φιλολογική έπιμέλεια κειμένων
Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
Έβανς 83 (Στάθ. Μουρτζή) τηλ. 242.040

Έτήσιες συνδρομές

Ίδιωτών δρχ. 500
Κοινοτήτων—Σχολείων — Ένοριών » 600

Έμβόματα: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ
Έπιστολές για τήν έλη:

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: 1866 άρ. 110 Έράκλειο

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστρίου 39 Έράκλειο
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή μή δέν έπι-
στρέφονται. Τά ένυλόγραφα άρθρα έκφράζουν
τις απόψεις τών συμακτών τους.

ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

φλόγες, λίγο πριν εγκαλιόσουν και αφανίσουν ολόκληρη την πανέμορφη περιοχή.

Αυτοί οι λίγοι, μπράβο τους! Ερείς οι άλλοι, οι πολλοί, οι «γνωστικοί», οι «εμπνάνκηδες», μείνουμε, όπως γίνε-
ται συνήθως, απαθείς, αδιάφοροι, ξαπλωμένοι στις αναπαυτι-
κές καρέκλες στο σπίτι ή στο καφενεύο. Προφανώς είχαμε τη δικιά μας άποψη, σύμφωνη με το γενικότερο πνεύμα της επο-
χής: «Για τις φωτιές τώρα θα νοιαζόμαστε. Θα έρθουν οι πυρ-
ροσβέστες και οι δασικοί να τις σβήσουν».

Είναι καιρός πιά να αντιλη-
φθούμε τη σοβαρότητα του θέματος. Και είναι ίσως χροιά να γνωρίζουμε ότι η πυρρο-
σβεστική, για να φτάσει στην περιοχή της Βιάννου, χρειάζε-

ται δυο τουλάχιστον ώρες! Το ίδιο και το πυροσβεστικό αερο-
πλάνο, χρειάζεται τρεις ώρες περίπου από τη στιγμή που θα πάρει την εντολή για την πτήση. Και η εντολή δίδεται αφού πρώτα ο αρμόδιος δασι-
κός φτάσει στον τόπο της φω-
τιάς και αποφανθεί εάν είναι δυνατή και αναγκαία η επέμβαση από τον αέρα. Προϋπόθεση βέβαια, να υπάρχει διαθέσιμο αεροπλάνο, πράγμα πολύ σπάνιο, αφού όλα κι όλα τα «εν-
εργεία» είναι μόνο δώδεκα. Συνήθως είναι απασχολημένα! Τι γίνεται όμως όλο αυτό το χροονικό διάστημα αναμονής των πυροσβεστικών μέσων; Ξέ-
ρουμε όλοι τι γίνεται. Η φω-
τιάς προχωρεί ακάθεκτη, ορμη-
τική, απλώνεται ανενόχλητη, για να ολοκληρώσει χωρίς ε-
μπόδιο το καταστροφικό της έργο. Και φυσικά η κατάσβεση γίνεται όλο και περισσότερο δύσκολη δουλειά, η απειλή παίρνει διαστάσεις απρόβλε-
πτες κι η ζημιά τρέχει ξέφρενη κι αγκαλιάζει όλο και πιά πολύ πράσινο, θάμνους, αγριόδε-
νδρα, καλλιέργειες, ακόμη θερμο-
κήπια και σπίτια.

Αν η φωτιά δεν καταπολε-
μηθεί τα πρώτα λεπτά, αν δεν κτυπηθεί αμέσως στην πηγή της, όσο πιά γρήγορα κι απο-
τελεσματικά μπορεί να γίνει αυτό, τα πράγματα δυσκόλε-
σιν αφάνταστα. Η πυρόσβεση γίνεται πρόβλημα πολυσύνθε-
το με δυσμενέστερες απρόβλε-
πτες και αυτονόηστες συνέ-
πειες. Γι' αυτό είναι τεράστια η ευθύνη εκείνων που γίνονται αιτία να ξεσπάσει μια πυρκα-
γιά. Δε μιλούμε για όσους από σκαπού, προσεδασμένοι, προ-
χωρούν σ' ένα τέτοιο εγχείρη-
μα για να εξυπηρετήσουν κά-
ποια βρώμικα και σκοτεινά συ-
μφέροντα. Αυτοί είναι δολοφό-
νοι, αδίστακτοι, πυρκαϊμένοι ε-
κκληματίες κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται από το λαό και την πολιτεία. Οι άλλοι ό-
μως οι «εξ αμελείας» εμπρη-
στές τι κάνουν; Συνήθως αφή-
νουν ασύδοτη τη φωτιά και τρέχουν να φύγουν, να κρυ-
φτούν...

Και γίνονται με τη φυγή τους συνειδητοί εμπρηστές, ένοχοι. Γιατί όσοι άθελά τους από αμέλεια, απροσεξία, επιπο-
λαιότητα ή «βλακεία» γίνονται πρόξενοι πυρκαγιάς, επειδή τού-
τον το αναμμένο τσιγάρο ό-
που βρούν, ή προσπαθούν να κάψουν τα σκουπίδια, τα χόρ-
τα, τα ξύλα, να καθαρίσουν το χωράφι τους, ή να μαγειρέψουν στην εσοχή, σε εποχή που ο τόπος «ψήνεται» από τη ζέση και την ξηρασία, έχουν υποχρέωση βαριά, να παλαί-
ψουν, εκεί αμέσως, στα πρώτα βήματα της φωτιάς, να τη σβήσουν πριν πάρει διαστά-
σεις.

Έχουν καθήκον αν δεν φέ-
ρουν αποτέλεσμα, να τρέξουν να φωνάξουν, να ειδοποιή-
σουν τις αρχές, τους γύρω, το χωριό, κι όλοι μαζί, σ' ένα πάνδημο ξεσηκωμό, όσο πιά γρήγορα μπορεί να γίνει, να τρέξουμε να βρεθούμε ενάντια στο κακό, εκεί στον τόπο που ζεπήδησε.

Όλοι μαζί, με πρώτους τους νέους, τα νιάτα του τόπου μας, που έχουν τη δύναμη, την αντοχή να παλέψουν, να σκαρφαλώσουν στις πλαγιές και στις ντοχιές, να κτυπή-
σουν τις φλόγες στη ρίζα τους, πριν απλωθούν και γίνουν ακατανίκητες.

Είναι αδιανόητο να καίγε-
ται ο τόπος κι εμείς να καθό-
μαστε αδιάφοροι στα καφενεύα με το σκεπτικό: «Δε βαριέσαι, δεν κινδυνεύει το δικό μου...» Σάμπως η φωτιά κάνει επιλο-
γή, διαλέγει ποιά θα κάψει και

ποιά όχι. Αλλά το σπουδαιότε-
ρο και πιά ανησυχητικό δεν έχει γίνει, φαίνεται κατανοητό από όλους, ότι όταν καίγεται ένα δένδρο, όταν κατασπρέφε-
ται και λιγοστεύει το πράσινο, όπου κι αν συμβαίνει αυτό, λι-
γοστεύει αν θυμάμε το οξυγό-
νο, λιγοστεύει το νερό, που θα πει γίνεται όλο και πιά δύσκο-
λη και λιγοστεύει η ίδια μας η ζωή. Ταίριαζει εδώ να παρα-
θέσουμε τα σφάρα λόγια του JOHN DONNE: «Κανένας άν-
θρωπος δεν είναι νησί, σκέραι-
ος μονάχα του. Κάθε άνθρω-
πος είναι' ένας άστρος της ηπει-
ρου, ένα μέρος της σφαιράς. Αν η θάλασσα ξεπλύνει ένα σβώλο χύμα, η Ευρώπη γίνε-
ται μικρότερη, όπως κι αν ξε-
πλύνει ένα ακρωτήριο ή ένα σπί-
τι του φίλου σου ή δικό σου. Κάθε ανθρώπου ο θάνατος λι-
γοστεύει εμένα τον ίδιο, γιατί είμαι ένα με την ανθρωπότη-
τα. Κι έτσι ποτέ σου μη στέλ-
νεις να ρωπήσεις για ποιόν χτυπά η καμπάνα. Χτυπάει για σένα...»

Είναι γνωστό ότι στον αγώ-
νο του ανθρώπου ενάντια στις συμφορές που τον περιτριγυ-
ρίζουν, το αποτελεσματικότε-
ρο όπλα είναι η πρόληψη. Ιδι-
αίτερα στην περίπτωση της φω-
τιάς που περίφημη είναι η κα-
λύτερη άμυνα. Η πρόληψη ό-
μως προϋποθέτει οργάνωση, συλλογικότητα, ανθρωπίνες σχέσεις, συνεργασία, αγάπη, λιγότερο «εγώ» που βέβαια ό-
λα αυτά δεν μπορούμε να ισχυρι-
στούμε ότι υπάρχουν στον τόπο μας (σε αφρονία). Μπορού-
με όμως να ψάξουμε να τα βρούμε, όπου υπάρχουν, να τα κω-
λυεργήσουμε, να τα τονώ-
σουμε!

Να πούμε πως πρέπει να ξε-
κινήσουμε από την προσπάθεια να ξαναδοούμε το θέμα της Ένωσης όλων των χωριών της Επαρχίας, να γίνουμε ένας ι-
σχυρός και υπολογισίμος Δή-
μος, ο Δήμος Επαρχίας Βιάν-
νου. Αυτό είναι κάτι που θα έλυνε πολλά προβλήματα και θα έδινε τεράστιες δυνατότη-
τες εξωρχισμού, ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού μας. Θα φτιάχναμε αμέσως δικιά μας πυροσβεστική υπηρεσία με έ-
δρα στην επαρχία μας, με πυρρο-
σβεστικά μέσα και μένιο προσωπικό, δικιά μας. Θα δίνα-
με λύση στο καυτό πρόβλημα των σκουπιδιών, που ευθύνον-
ται σε μεγάλο βαθμό για τα ξεκίνημα των πυρκαγιών, και σε πολλά άλλα που δεν είναι που περιμένουν. Οι φωτιές σπ' Αμυρά πέρυσσι και στο Καστρί Κερατάκαμπο φέτος, ξεκίνησαν σίγουρα από τους σκουπιδο-
τους, που σε ελάχιστες Κοινο-
τητες πληρούν τους προβλεπ-
μενους όρους ασφάλειας και υ-
γιεινής. Και μην ψάχνουμε κά-
θε φορά να βρούμε ποιός έβα-
λε φωτιά στα σκουπίδια! Τα σκουπίδια, ιδιαίτερα τους κα-
λοκαιρινούς μήνες, αυτοανα-
φλέγονται. Και βέβαια δεν προ-
ειδοποιούν.

Είναι ανάγκη οι κοινότητες να επανεξετάσουν το θέμα «σκουπιδοτοπος» με βάση τον τελευταίο κανονισμό. Οπισώ-
ποστε όμως είναι απαραίτητο να γίνεται τέλεια αποψίλωση πριν από το καλοκαίρι, σε α-
κρίτινα τουλάχιστον εκατό μέ-
τρων. Είναι ανάγκη να τοποθε-
τηθεί αμέσως παροχή νερού δι-
πλα σε κάθε σκουπιδοτοπο, με ικανή πίεση και ποσότητα, και με κατάλληλο εύκαμπτο σωλή-
να με επιστόμιο, ώστε να εί-
ναι δυνατή η γρήγορη αντιμε-
τώπιση, στην περίπτωση εκδή-
λωσης πυρκαγιάς πριν ξεφύγει και επεκταθεί.

Στην επαρχία μας προβλέπε-
ται ένα Δασοφυλάκειο, στο ο-
ποίο υπηρετεί ένας και μοναδι-

κός δασικός υπάλληλος. Είναι φυσικό, με την έκταση της πε-
ριοχής και του πρασίνου μας, να είναι αδύνατη η παρακολού-
θηση και η έγκαιρη κινητροπέ-
ρηση σε περίπτωση ανάγκης. Πρέπει να γίνουν ενέργειες για την ίδρυση Δασοφυλάκειου με δύν τουλάχιστον Δασοφυλά-
κεία, επανδρωμένα κατάλληλα, στην επαρχία. Τώρα η Βιάννος υπάγεται στο Δασοφυλάκειο Κα-
σσιόλιου, που και αυτοί υπά-
ρχει μόνο στα χαρτιά, δεν δια-
θέτει ούτε ένα υπάλληλο. Έ-
τσι όλα τα περιμένουμε από το Ηράκλειο!..

Είναι απαραίτητο για κάθε κοινότητα να συγκατα εμ-
μείς την ανοξία, για την επόμε-
νη θερινή περίοδο, στοιχειώδη ομάδα πυροσφάλειας. Στην ο-
μάδα αυτή θα μετέλαχον πρώ-
τα — πρώτα αγροφύλακες, κοι-
νοτικοί Σύμβουλοι, εθελοντές νέοι απ' όσους διαμένουν στο χωριό και όποιους άλλους. Ε-
πίσης κάθε κοινότητα πρέπει να προμηθευτεί και να έχει για δι-
άθεση ικανή ποσότητα υλικών και εργαλείων πυρόσβεσης.

Πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη βαρύτητα στην έγκαιρη ενημέ-
ρωση και σωστή πληροφόρηση του πολίτη γύρω από το θέμα «πυρκαγιά». Γι' αυτό είναι χρή-
σιμο να γίνονται σχετικές ομι-
λίες από ειδικούς ομιλητές, τις οποίες να παρακολουθεί όλο το χωριό και οπωσδήποτε όσοι από τη φύση της εργασίας των θεωρούνται περισσότερο επικινδυνοί για πρόκληση πυρκαγιάς, όπως είναι οι διάφοροι καλλιεργητές, οι κτηνοτρόφοι, οι κυνηγοί, οι υπάλληλοι απο-
κομιδής απορριμμάτων, οι ζω-
μαχοί και άλλοι.

Χρειάζεται όλοι μαζί, εκκλη-
σία, σχολεία, τοπική αυτοδιοί-
κηση, πολιτιστικοί και αγροτικοί σύλλογοι μα κι όλοι οι α-
πλοί πολίτες, να στρατευτούμε σε μια πανεπαρχιακή προσπά-
θεια και επαγρύπνηση, ώστε να μην αφήσουμε στο μέλλον τη συμφορά της πυρκαγιάς να πλησιάσει στον τόπο μας.

Είναι ανάγκη να συζητηθεί το θέμα στα σχολεία, στα σπί-
τια μας, στα καφενεύα, στις συντροφικές και στις παρέες, ώστε να ευαισθητοποιηθούμε όλοι στο βαθμό που να αδειά-
ζουμε τις τσέπες μας από σπί-
τια από το σπίτι μας, τους καλοκαιριότικους μήνες.

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι, με τις τόσες επιτυχημένες δραστη-
ριότητες, οι καταξιωμένοι γεω-
πόνοι μας ας αναλάβουν από τώρα πρωτοβουλίες, για έγκαι-
ρη κινητροπέηση. Ας αρχίσουν να κινήσουν σε κεντρικά χωριό της επαρχίας για ανταλλαγή α-
πόψεων, συντονισμό ενεργει-
ών και προγραμματισμό. Το Δασαρχείο και η Πυροσβεστική προσφέρονται για κάθε βο-
ήθεια και συμπαράσταση. Και κάτι ακόμη. Να δούμε από τώ-
ρα, τι θα κάναμε, ώστε να φυ-
τέψουμε το ερχόμενο φθινόπω-
ρο, όλες τις καμένες περιοχές. Η Δασική Υπηρεσία διαθέτει, δωρεάν όπως είναι γνωστό, φυ-
τικό υλικό.

Το πρόβλημα είναι τεράστιο. Ο κίνδυνος παραμονεύει. Παρα-
κολουθούμε με δέος τι γίνεται σε άλλες περιοχές της χώρας μας. Έχουμε χρέος να προστα-
τεύσουμε τη Βιάννο. Από τη λείψαμα της φωτιάς. Ο καλύτερος τρόπος, ο πιά εύκολος, ο πιά φτηνός, ο πιά σίγουρος, είναι η πρόληψη. Και να θυ-
μόμαστε πως: «Με λίγα γραμ-
μάρια πρόληψης, γλυτώνουμε από πολλούς —πολλούς τόνους καταστροφής».

ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ηράκλειο Ιούλιος 1990

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΡΗΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΒΙΑΝΝΟ

ΤΟΥ κ. ΕΜΜ. ΜΑΣΤΡΟΓΑΜΒΡΑΚΗ

4ο (τελευταίο)

Με ζέντυσαν από τα ρούχα μου, δηλ. την χλαίνη και τον χιτώνα, και μου φρέσαν γύρω μου άλλα κουρέλια και παλιό χιτώνα, φτωχικά ρούχα, που ο ίδιος τα βλέπει με τα μάτια σου, και το βράδυ έφτασαν στην παραλία της Πάθκης που ξεχωρίζε από τονόου.

Εκεί έμεινα με έδεσαν στέρεα στο καράβι με το ωραίο κατά-
στρωμα με σχοινιά καλοστριμ-
μένο και οι ίδιοι αφού βγήκαν έξω βιαστικά δειπνούσαν στην ακρογιαλιά. Έμεινα όμως, οι ίδιοι οι θεοί μου έλυσαν τα δε-
σμά με ευκολία. Και αφού σκέ-
πασα το κεφάλι μου με ένα κουρέλι, αφού κατέβηκα από το σκαλιστό τιμόνι και έπεσα στη θάλασσα με το στήθος και μετά κολυμπώντας κωπηλατού-
σα με τα δυο χέρια και παλιό γρήγορα ήμουν έξω μακριά από κείνους. Τότε, αφού ανέβηκα εκεί που ήταν πλούσιο δά-
σος καθόμουν ζαρωμένος. Και εκείνοι βογγώντας δυνατά τρι-
γύριζαν, αλλά δεν τους φαινό-
ταν ότι είναι ωφέλιμο να ψά-
χνουν πιά πολύ, γι' αυτό γύρι-
σαν πάλι στο βαθύλο καράβι, ενώ έμεινα με έκρυψαν οι ίδιοι οι θεοί με ευκολία και οδηγών-
τας με έφεραν στο μαντρί ενός γνωστικού ανθρώπου, γιατί εί-
ναι η μόρα μου να ζήσω ακό-
μη».

Όλα τα παραπάνω λόγια του Οδυσσέα είναι ακριβής αν-
τιγράφη από τη νεοελληνική μεταφράση της φιλοσοφου Μαρίας Παπαμιχαήλ της Ομήρου Οδύσσειας, Άπαντα Έρησκεύων, Τόμος Γ', σελ. 149, 151, 153, και 155 του Έκδοτικού Οίκου Χάρη Πάτση. Επίσης, είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα καλοβαλμένο παραμύθι του πολυμήχανου Οδυσσέα προς τον πιστάτου υπηρέτη χοιροβο-
σκό Εύμαιο που δεν τον ανε-
γνώρισε, έπλασε δε αυτό το παραμύθι για να πληροφορηθεί με ακρίβεια και λεπτομέρειες τι γινότανε στο ανάκτορό του, ώστε με ηρεμία να σχεδιάσει την εξόντωση των μνηστή-
ρων.

Στηρίζω τη γνώμη μου ότι η αφήγηση του Οδυσσέα περί της ταυτότητάς του είναι πα-
ραμύθι κυρίως στα εξής:

Ουδέποτε ο Οδυσσέας πήγε στην Κρήτη. Δεν γεννήθηκε στην Κρήτη και μάλιστα από μητέρα αγορασμένη ερωμένη. Δεν παντρεύτηκε στην Κρήτη, αλλά ούτε και αναφέρεται κά-
θόλου η λέξη πειρατεία.

Στην Ιστορία της Ανθρωπώ-

τητος που εκδόθηκε υπό την αιγίδα της UNESCO, Τόμος Δεύτερος, που περιλαμβάνει τον Αρχαίο Κόσμο από το 1200 π.Χ. μέχρι το 500 μ.Χ., και εις τας σελίδας 15, 16, 18, 23, 24, 120, 164, 300, 339 και 340 γίνεται λόγος περί της πειρατείας. Σε καμιά όμως από τις σελίδες αυτές δεν αναφέ-
ρονται Κρήτες να ασκούν το επάγγελμα του πειρατού. Μό-
νον εις την σελίδα 340 αναφέ-
ρεται ότι η Κρήτη, η Κιλικία και η Αιτωλία ήσαν οι πιά φη-
μισμένα κρησφύγετα των πειρα-
τών. Επίσης εις την σελίδα 340 αναφέρεται σαφώς ότι οι περιφημότεροι πειρατές ήσαν οι Έτρούσκοι (λαός Ιταλικός) και οι Καρχηδόνιοι. Σημειω-
τέον ότι ο όρος «κρησφύγετο» κατά το λεξικόν της Νέας Ελληνικής Γλώσσης του Ιωάννου Σταματάκου, Τόμος Δεύτερος, σελίς 1741, έχει την έννοια «τόπος καταφυγής, καταφύγι-
ον, κρύπτη, κρυψών, κρυψώ-
ναφ». Δεν υπήρξαν λοιπόν Κρή-
τες πειρατές, ούτε κατά τους τρεις προ Χριστού αιώνας.

Αυτό αποδεικνύεται και από την Ιστορίαν της Ανθρωπότη-
τος, η οποία είναι έργο όχι ενός ανθρώπου επιστήμονος, αλλά της παγκοσμίου διανοήσε-
ως, δηλαδή καθηγητών όλων των Πανεπιστημίων του Κό-
σμου, Ευρώπης, Ασίας, Αφρι-
κής, Αμερικής και Αυστραλίας.

Με τα ανωτέρω σταματώ-
τας σκέψεις μου περί πειρατείας. Επιφυλάσσομαι δε εις άλ-
λην μοι επιστολήν να αναφε-
ρώ στην δήθεν μισθοφορική απασχόληση των Κρητών.

Μετά πολλών ευχαριστιών

Διατελώ

Μετά τιμής

ΕΜΜ. Σ. ΜΑΣΤΡΟΓΑΜΒΡΑΚΗΣ

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΣΟΥΒΛΑΚΙ — ΜΠΙΦΤΕΚΙ — ΓΥΡΟΣ

«Ο ΜΙΧΑΛΗΣ»

ΜΙΧΑΛΗΣ ΙΩΑΝ. ΔΟΡΙΑΚΗΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΡ. 85

30 ΜΕΤΡΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΑΝΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ

VIDEO BLUE

ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΔΩΝ 7 — ΚΑΜΑΡΑΚΙ

(Εναντί Καλοκαιρινού 132) Τηλ. 280.204

ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΕΝΑ

VIDEO BLUE

★ Για να βλέπετε τις κασέτες σας όποτε θέλετε

★ Για να μην τρέχετε κάθε μέρα στο Βίντεο Κλόμπ

★ Για να μην πληρώνετε καθυστέρηση

★ Για να βλέπετε κάθε 20, μία (1) δωρεάν.

1) Μεγάλη ποικιλία σε έργα ποιότητας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ — ΞΕΝΑ — ΠΑΙΔΙΚΑ

2) Αισθησιακές κασέτες ORIGINAL

3) Βιντεοσκοπήσεις ΓΑΜΩΝ — ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ κλπ.

Σε άριστο ποιότητα και τιμές

150 ΔΡΧ. Η ΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ

☉ Συνέχεια από τη σελίδα 1

τική επιχορήγηση α) για τη συνέχιση και ολοκλήρωση των ανασκαφών β) για την κατασκευή έργων προσπέλασης προς το χώρο των αρχαιοτήτων γ) για την προβολή τους με την έκδοση σε πολύγλωσσους τόμους του τεράστιου υλικού που έχει συγκεντρώσει η κ. Λεμπέση.

4) Το δεύτερο σήριάλ της επαρχίας, **το να ολοκληρωθεί η διαμόρφωση του χώρου του Ηρώου**, θα πρέπει να πάρει τέλος. Οι στήλες των Β.Ν. έχουν αρκετές φορές αναφερθεί στο θέμα αυτό. Είναι ασέβεια προς τη μνήμη των νεκρών της επαρχίας η παραπέρα διατήρηση της κατάστασης που υπάρχει σε χώρο αυτό. 5) Η σωστή λειτουργία του **Γυμνασίου = Λυκείου** με κατάλληλες αίθουσες, θέρμανση και πληρότητα σε προσωπικό. Να σταματήσει επιτέλους η υποβάθμιση του πνευματικού αυτού ιδρύματος της επαρχίας. Να σταματήσει η αιμορραγία της επαρχίας με τη φυγή του μαθητόκοσμου στο Ηράκλειο, την Ιεράπετρα και αλλού.

Η προστασία του πρασίνου που υπάρχει και η επέκτασή του. Η πολιτιστική ανάπτυξη της επαρχίας η οργάνωση ομιλιών και διαλέξεων γενικότερου ενδιαφέροντος.

Αυτά και άλλα, που στην πορεία του χρόνου δημιουργούνται κοντά στα επιμέρους προβλήματα της κάθε Κοινότητας, θα πρέπει να δεσμευθούν οι υποψήφιοι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι της επαρχίας ότι θα τα προωθήσουν και θ' αγωνιστούν με όλα τα νόμιμα μέσα για να βρουν τη λύση τους.

Να δεσμευτούν ακόμη πως θα βρίσκονται σε συχνή επαφή με τους κατοίκους της επαρχίας για να μπορούν να ζουν και ν' ακούν τον παλιό τους. Κι αυτό νάναί βέβαιοι πως θα το πετύχουν, αν προγραμματίσουν και φροντίσουν να παίρνουν μέρος σε δυό ή τρεις συνεδριάσεις του κάθε Κοινοτικού Συμβουλίου το χρόνο. Αν φροντίσουν να πραγματοποιούν δυό τουλάχιστο συναντήσεις όλων των κοινοτικών Συμβουλίων το χρόνο και μια λαϊκή συνέλευση όλων των κατοίκων της κάθε Κοινότητας.

Οι στήλες αυτές υπόσχονται συμπαράσταση στο βαθμό που μπορεί να συμπαρασταθεί ο τύπος, παράλληλα όμως θα ασκήσουν κριτική για κάθε παράλειψη.

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΙΤΛΕΡΙΚΩΝ

▶ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1
τους αν πάνω στ' άλλα παιδιά και τα τραβούσαν, τα καταποντούσαν να προλάβουν να πάρουν κι αυτά κάτι: μια χουφτίτ' φαί' με χάρμα.

Πάνω από την τάρταρα γελοῦσε ο Βεληγκέας. Γελούσαν και οι αξιωματικοί. Μερικοί κατέβαιναν πιό κάτω και τραβούσαν φωτογραφίες: «Ενθύμιον — SOUVENIR».

Κάθε βραδάκι λοιπόν, κοντά στο σουρούπωμα, έφτανε στα λιμάνι ένα μεγάλο επίταχτο. Κουβάλαγε τρόφιμα για τον καταχτητή' να τρώει, νά-

να γερός, δυνατός, νάχει κάτω από την μπότα του τους σκλάβους και να κυριεύει τον κόσμο. Κατέβαινε ο στρατός, ξεφορτώνει το καράβι, φόρτωνει τ' αυτοκίνητα. Όλοι τους άντρες γεροί, καλοφτιαγμένοι, με κορμιά στητά, λυγρά, όλο δύναμη.

Καθούμαστον στα καφενεία και χαζεύαμε. Βλέπαμε τα τρόφιμα' κρέστα, ψωμιά, φρούτα και νιώθαμε ντροπή μεγάλη για όλ' αυτά τα καλοστ'ισμένα θείρια. Ντροπή και μίσος απέραντο.

Συνεχίζεται

ΚΑΘΟΡΙΣΤΗΚΕ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Η Δ)νση Γεωργίας Ν. Ηρακλείου ανακοινώνει ότι, με απόφαση της ΕΟΚ καθορίστηκε το ύψος της τελικής ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου περιόδου 1988/89 καθώς και η προκαταβολή και η εκκαθάριση μικροπαραγωγών, για την ελαιοκομική περίοδο 1989—90.

Α' Ελαιοκομική περίοδος 1988—89.

Οι οργανωμένοι παραγωγοί πάνω των 300 κιλών ελαιολάδου, θα λάβουν.

—Για την ποσότητα που τους έχει δοθεί προκαταβολή, 7.675 δρχ. ανά κιλό.

—Για την ποσότητα πάνω α-

πό την ζώνη, που δεν τους έχει δοθεί προκαταβολή 109.775 δρχ. ανά κιλό.

Β' Ελαιοκομική περίοδος 1989/90.

Οι οργανωμένοι παραγωγοί πάνω από 400 κιλά ελαιολάδου, θα λάβουν ως προκαταβολή 107,131 δρχ. ανά κιλό.

—Οι οργανωμένοι μικροπαραγωγοί κάτω των 400 κιλών θα λάβουν εξ ολοκλήρου την ενίσχυση που δικαιούνται και η οποία ανέρχεται σε 146.973 δρχ. ανά κιλό.

Η επιδοτούμενη ποσότητα κάθε παραγωγού προσαυξάνεται κατά 8ο) λόγω πυρηνελαίου.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ο συνεπαρχιάτης δάσκαλος και συνεργάτης των «Β.Ν.» κ. Αντώνης Ε. Στιβακτάκης πήρε μέρος στο λογοτεχνικό διαγωνισμό του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Αγίου Νικολάου έτους 1990 και τιμήθηκε με βραβείο για το ποίημά του «ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑΤΑ».

ΜΑΘΗΤΕΣ

ΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝ

Σοφία Κοντονασάκη τάξη Α' Γυμνασίου Αργυρουπόλεως Αττικής 19 2)11.

— Λουλάκης Μιχαήλ του Μεγνέλου. Αρίστευσε στην Γ' Λυκείου Αθηνών με βαθμό 19 8)12

ΟΙ ΒΙΑΝΝΙΤΕΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

☉ Συνέχεια από τη σελ. 1

και η ευεξία του, ήσαν τα μόνα όπλα του με τα οποία αρχικώς αντιμετώπισε τον φοβερόν γίγαντα. Ο σκύλος είχε γυμνασθή να παραμένει κρυμμένος, καμουφλαρισμένος και να επιτίθεται μόνον δια παραγέλλματος. Είς κατάλληλον στιγμήν και όταν ο Βλαχονικός ήτο έτοιμος να καταφέρει τον καιρίον κτύπημα, ηκούσθη βροντερή η φωνή του Καρόλη. «Χύστου, μωρέ Μπασουμά». Είς μπασουμάς τεραστίων διαστάσεων δίκην άρκτου

εχύμηξε και ανέτρεψε τον αιφνιδιασθέντα εξαλλον Κύκλωπα Βλαχονικολήν. Ο Γολιάθ εγκατέλειψε το ρόπαλον και ευρέθη φαρδύς πλατύς, άνωθεν δε τούτου εν αληθώς θηρίον τον εκράττει δια των ποδών του ακίνητον, εν τεράστιον δε στόμα ανοικτόν και πλήρες τεραστίων οδόντων άνωθεν του προσώπου του ήτο έτοιμον να τον καταπαράξη. Ο Καρόλης δια καταλλήλων και ακαταλήπτων παραγγελμάτων εκράτει τον Μπασουμάν, Κέρβρον εις αυτήν την στάσιν δια

να φοβιζή περισσότερον τον Βλαχονικολήν. Ο τελευταίος δεν εκινείτο καθόλου, διότι πάσα κίνησις εκλαμβανομένη από τον μπασουμάν ως απεπίθεσις τον εξαγρίωνε τόσον, ώστε θα ενόμιζε τις ότι εν ριπή οφθαλμού θα εξέσχισε το θύμα του. Ο Βλαχονικός έντρομος, συντριπόμενος, ηττημένος και εξευτελισμένος ευρίσκετο εις το έλεος του Μπασουμά αλλά ιδίως του Καρόλη του οποίου και μόνον εξετέλει τα παραγγέλματα. Είς την αθλιαν αυτήν κατάστασιν ευρισκόμενος ο Βλαχονικός ανεγνώρισε την ήπταν του και εξήγησε την παράδοσιν του άνευ όρων «Ήμαρτον, μωρέ κουνιάδα», «ό,τι έκαμα, μωρέ, νερό κι αλάτι». Σ' απομυρώνων, κου νιάδο, φώναζε αυτόν τον διάβολο, γιατί θα με φάη». Ο Καρόλης ατάραχος, σοβαρός, νικητής και τροπαιοχός δεν ήθελε να κόμη κακόν εις τον Βλαχονικολήν, ήθελε μόνον να τον ταπεινώσει, αλλά και να λήβη εγγυήσεις δια το μέλλον. Αμφάπτερα τα επέτυχε. Ο εξευτελισμός ήτο πλήρης. Αι εγγυήσεις εδόθησαν πανηγυρικώς. Ο λόγος της τιμής του Βλαχονικολή ήτο συμβόλαιον παρά το κουσουρί να περάξω τα σύνορα, ο λόγος ήτο λόγος, γιατί οι άνθρωποι αυτοί είχαν προ πάντων λόγον και ο λόγος είχε αξίαν ανεκτίμητον. Ποίος λόγος υπάρχει σήμερον και ποία η αξία του; Ο Βλαχονικός τον ετήρησε έκτατε εις το ακέραιον. Πολλοί λένε ότι μέσα στην καλύβα τού σκύλου ήτο κρυμμένος και ο Τηγανίτης, άστις υπήρξεν εν συνεχεία ο εγγυητής των συμφωνιών. Τούτο όμως δεν το γνωρίζει κανείς και θεωρείται απίθανον. Λέγουν επίσης ότι ο Καρόλης, παρά την συνθήκην ειρήνης με τον Βλαχονικολήν, δεν απεχωρίσθη επί μακρόν τον Μπασουμά. Ο σκύλος εκείνος απεβίωσεν εις βαθύ γήρας. Ετάφη από τον Καρόλην με εξαιρετικές τιμάς. Ομοιωλώ ότι δεν τον ενθυμούμαι ή δεν τον πρόλαβα. Αργότερον

ο Καρόλης απέκτησε άλλον σκύλον χρώματος κοκκινοξανθου τον οποίον ονόμαζε Καρτσώνην. Αυτόν τον ενθυμούμαι καλώς. Ο Βλαχονικός είχε κόψει οριστικώς το άσχημον χούι του.

Η διήγησις έχει αφηγηρία τα ελαττώματα των Βιαννιτών, αποδεικνύει όμως και τα προτέρημάτα των που ήσαν ισχυρότερα και ακάλυπτον και εξουδετέρωναν τας κακίας των. Του λόγου το ασφαλές είναι το «Λόγω τιμής του Βλαχονικολή», το οποίον επηρέθη μετά θρησκευτικής ευλαβείας.

Με το φαιδρόν πάθημα του Βλαχονικολή κλείνω και την πτυχήν αυτήν. Επιφυλάττομαι να σου γράψω άλλες παρεμφερείς ιστορίες, για να ψάλω και άλλα κατορθώματα άλλων ηρώων μας τους οποίους ποτέ δεν λησμονώ, καίτοι έχει παρέλθει μισός αιώνας από τότε που εις ηλικίαν οκτώ ετών τους ενγνώρισα.

Νομίζω, Νίκο μου, ότι σε εκούρσασα. Θα δοθή η ευκαιρία να σου ξαναθυμίσω πολλά, ή να συμπληρώσω τις σκέψεις μου όπου παρουσιάζονται ελλιπίεις, ή αι αναμνήσεις μου εξασθενημένες. Ας σταματήσουμε επαίμενος εδώ και ας έλλωμε στα δικά σου. Πως πάει η υγεία; Τι κάνει η Μαρία, τα παιδιά σου. Σε τι ασχολείσαι τώρα; Θα χαρώ πολύ να μάθω νέα σου.

Με πολλήν αγάπην σας φιλώ
Αντιστράτηγος
Ιωάννης Μεταξάκης
Δ)ντής Ιστορίας Στρατού
ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ

Θα σε παρακαλέσω Νίκο (εάν θέλης να συννενοήσεις με άλλους παράγοντας αυτού π.χ. Δήμαρχον ή Πρόεδρον Συλλόγου Διαβάτης ή Διευθυντήν βιβλιοθήκης εάν υπάρχει) να μου στείλεις ένα έγγραφον υπό μορφήν επιστολής εις την διεύθυνσιν

Αντιστράτηγος
Κύριον Ιωάννην Μεταξάκη
Δ)ντήν Ιστορίας Στρατού
Αρχηγείου Στρατού
ΑΘΗΝΑΣ

Από τη δράση των Πολιτ. Συλλόγων

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος 'Αρβης κάλεσε το κινητό συνεργείο αιμοληψίας του Βενιζελείου Νοσοκομείου προκειμένου να ενισχύσει την τράπεζα αίματος που προ διετίας έχει ανοίξει.

Πολλοί ήταν οι εθελοντές αιμοδότες, που με προθυμία ήρθαν να δώσουν αίμα. Όλους όσους έδωσαν, καθώς και εκείνους που έφτασαν μέχρι το συνεργείο αιμοληψίας και δεν μπόρεσαν να δώσουν, ο πολιτιστικός Σύλλογος 'Αρβης θερμά ευχαριστεί.

Οι αιμοδότες μας είναι:

- 1) Χαλκιαδάκης Γιώργος Νικ.
- 2) Χαλκιαδάκη Μαρία
- 3) Ζώτος Αντώνης
- 4) Μικρογιαννάκη Ισμήνη
- 5) Αναστασάκης Γεώργιος Ελ.
- 6) Πνευματικάκη Μαρία
- 7) Πνευματικάκης Μανώλης
- 8) Καπελλάκης Ηλίας
- 9) Λυκάκης Γιώργος
- 10) Καλλέργης Μιχάλης

- 11) Κεραλάκη Στέλλα
 - 12) Βαρδάκης Σπύρος
 - 13) Τρευλάκη Μαρία
 - 14) Τρευλάκη Πελαγία
 - 15) Γεωργιανάκης Στυλιανός
 - 16) Χατζάκης Μανώλης
 - 17) Παξιμαδάκης Γιάννης
 - 18) Αλί... αλλοδαπός
- Η αιμοληψία έγινε στις 5 Αυγούστου.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος επίσης της 'Αρβης οργάνωσε την Κυριακή 12 Αυγούστου Γενική Λαϊκή Συνέλευση με θέμα τα καυτά προβλήματα που απασχολούν τον οικισμό μας. Έγινε συζήτηση σε πολιτισμένο επίπεδο όλων σχεδόν των προβλημάτων και αναζητήθηκαν λύσεις. Τη συζήτηση παρακολούθησε ο πρόεδρος των Αμιρών και απάντησε σε πολλές από τις ερωτήσεις που του έγιναν. Ας ελπίσουμε τα περισσότερα από τα προβλήματά μας αν όχι όλα να βρουν τη λύση τους.

Καταγγελία

Οι εργαζόμενοι στην 7η ΜΟΜΑ καταγγέλλουν την αποδιοργάνωση που υπάρχει εκεί με αποκρούφιωμα την απόλυση εξήντα εργαζομένων σ' αυτήν.

Η διοίκηση της ΣΥΚΕΑ (Κεντρική υπηρεσία της 7η ΜΟΜΑ) δεν ενδιαφέρεται, πραγματικά για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της υπηρεσίας, αναφέρεται στην καταγγελία.

Και στη συνέχεια: Ενώ απολύουν εκατοντάδες εργαζομένους στυλοβάτες του έργου των ΜΟΜΑ, προσλαμβάνουν 100 νυχτοφύλακες από το παράθυρο, για να φυλάξουν τι:

Δεύτερο κτύπημα για τους εργαζομένους σε περίοδο γενικής οικονομικής ανασφάλειας είναι η σφαγιαστική περικοπή (βλέπε εξαφάνιση) του εργασιξιακού επιδόματος.

Και οι εργαζόμενοι καταλήγουν: Καταγγέλλουμε...

α) Το κράτος για την αδιαφορία του να εκμεταλλευτεί τη δική του επιχείρηση για την κατασκευή έργων που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος μας.

β) Τη Διοίκηση της ΣΥΚΕΑ, γιατί δεν σκύβει στα προβλήματα της υπηρεσίας που διοικεί χτυπώντας συνεχώς τα δικαιώματα των εργαζομένων.

ΖΗΤΑΜΕ:

α) Να μην απολυθεί κανένας συμβασιούχος εργαζόμενος από την ΜΟΜΑ που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες της.

β) Να μην πειραχθεί το εργοταξιακό επίδομα των ξωμάχων της υπηρεσίας μας.

γ) Το κράτος να ενδιαφερθεί για την ανάθεση σοβαρών έργων στη ΜΟΜΑ και την αξιοποίηση της Υπηρεσίας.

Με τα συνεχή κτυπήματα που δεχόμαστε, ο ελληνικός λαός δεν θα ξαναδοεί τα εκατοντάδες χιλιόμετρα οδοποιΐας στην Κρήτη μας, δεν θα ξαναδοεί αλλού το τεράστιο έργο του αεροδρομίου της Καρπάθου.

κατασκευή έργων που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος μας.

β) Τη Διοίκηση της ΣΥΚΕΑ, γιατί δεν σκύβει στα προβλήματα της υπηρεσίας που διοικεί χτυπώντας συνεχώς τα δικαιώματα των εργαζομένων.

α) Να μην απολυθεί κανένας συμβασιούχος εργαζόμενος από την ΜΟΜΑ που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες της.

β) Να μην πειραχθεί το εργοταξιακό επίδομα των ξωμάχων της υπηρεσίας μας.

γ) Το κράτος να ενδιαφερθεί για την ανάθεση σοβαρών έργων στη ΜΟΜΑ και την αξιοποίηση της Υπηρεσίας.

Με τα συνεχή κτυπήματα που δεχόμαστε, ο ελληνικός λαός δεν θα ξαναδοεί τα εκατοντάδες χιλιόμετρα οδοποιΐας στην Κρήτη μας, δεν θα ξαναδοεί αλλού το τεράστιο έργο του αεροδρομίου της Καρπάθου.

Το τραγάκι του Λευθέρη

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 2
γομα κι εγώ λειώνω!... λέει της φιλενάδας της της Αγάπης...

Την ώρα κεινιά πηδά στη λουλουδιασμένη αυλή της, με τα κρίνα και τους βασιλικούς με τις γαριφαλιές και τις μπιτζουράνες, με τις δύο πνεμόρφες καπελιές να κεντούν και να τα λένε, ένα ολόσπιρο ζωηρό ρίφι, ένα τραγάκι!

—Σαν τρελό τρέχει στην αυλή, το κυνηγόνε γελοαστές οι καπελιές και το πιάνει η Γεωργία! Το αγκαλιάζει το κανακίτζι, κι αυτό δαλάζει ζωηρό και χαρούμενο, μέσα σε τέτοια αγκαλιά!...

—Ο Θεός σου τό'πεψε, Γωγώ μου, της λέει η Αγάπη. Είναι του Λευθέρη της Κλεάνθης, του καλού σου... Τρέμουν τα χέρια της, τρεμουλιάζει η καρδιά της, δροσιστολίδες κυλούνε στα όμορφα μάγουλά της!...

—Το κράτησε η μάνα του η Κλεάνθη να το σφάζουσε την Λαιμπερή. Θα το πάρεις και θα τους το πας... «Εξώδωσε, στην άκρη του χωριού, ήρθε μοναχό του στο σπίτι μας, κι είπα να σας το φέρω, μπορεί να χαθεί», να τους πεις. 'Άντε, είναι η μοίρα σου, είναι το ριζικό σου!... μη διατάξεις.

—Μα ντρέπαμαι, ντηρβόμαι, πώς να πάω;... —Μαζί θα πάμε ίσαμε του Πολυχρόνη το σπίτι, από και και πέρα θα πας μοναχή σου. Τόλμησε, μην διώχνεις τη μοίρα

σου, στο σπίτι σου ήρθε!...

Παρέα οι καπελιές μέχρι του Πολυχρόνη την πόρτα. Η κερά Ζαχαρένια τις καμαρώνει. Γελοαστή παραπομπένε οπίσω η Αγάπη, κι η Γεωργία κτυπά δειλά την πόρτα της όμορφης χήρας, της πικραμένης μάνας, της Κλεάνθης... Άνοίγει η πόρτα, κατακόκκινη και συνεσταλμένη η Γωγώ λέει:

—Εξώδωσε στο σπίτι μας το τραγάκι σας και σας τόφερα να μη χαθεί, θα το έχετε να το σφάζετε το Πάσχα!...

—Καλώς τηνε την ομορφοκοπέλια μου, καλώς τηνε την άνοιξη τη μυρωμένη, καλώς τηνε την ομορφουσιότερα μου πέριασε καπελία μου, κι έχω γλυκό νεραντζάκι, γλυκό και μυρωμένο σαν και σένα να σε κεράσω, να σ' ευχαριστήθει κι ο Λευθέρης μου, που είναι δικό του το ρίφι!...

Κατακόκκινος ο Λευθέρης, δακρυσιμένος ο Λευθέρης, αναστατωμένος ο Λευθέρης, υποδέχεται την πανέμορφη καπελιά, με το άπιορο τραγάκι στην αγκαλιά της ...

Έλαμψε το σπίτι από χαρά έλαμψε από ευτυχία! Γελούν οι γράσπρες, γελούν οι κρίνοι, γελούν τα ρόδα, γελούνε όλα!!

Το Μεγάλο Σάββατο, μετά την Ανάσταση, αρραβωνιαστί κανε, και την Κυριακή οι κρίνοι, γελούν τα ρόδα, γελούνε όλα!!

Το Μεγάλο Σάββατο, μετά την Ανάσταση, αρραβωνιαστί κανε, και την Κυριακή οι κρίνοι, γελούν τα ρόδα, γελούνε όλα!!

Ηράκλειο 7 του Μάη 1987
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ